

Ferice de cel ce rabdă ispita

Pentru studiul din această săptămână, citește: Iacov 1:12-21; Psalmii 119:11; Geneza 3:1-6; Tit 3:5-7; Romani 13:12; Efeseni 4:22.

Studiul 3

Sabat după-amiază

Text de memorat: „Ferice de cel ce rabdă ispita. Căci, după ce a fost găsit bun, va primi cununa vieții pe care a făgăduit-o Dumnezeu celor ce-L iubesc.” (Iacov 1:12)

Cu toții am avut această experiență: am luat decizia de a nu ceda în fața ispitei, și totuși, în toiul luptei, ne-am pierdut puterea și am căzut în păcat, ajungând să ne fie rușine de noi înșine și să ne detestăm. Ba, uneori, cu cât suntem mai atenți să nu păcătuim, cu atât parcă ne simțim mai slabi și ne e mai clar că nu avem nicio șansă. Atunci ne întrebăm dacă mai suntem mântuiți sau nu. Nu cred că a existat vreodată un creștin care să nu-și fi pus această întrebare, mai cu seamă după ce a păcătuیت!

Din fericire, noi știm că biruința asupra ispitelor care ne prind atât de ușor în capcana lor este posibilă. Noi știm că omul, oricât de păcătos ar fi, nu este fără speranță, fiindcă „Tatăl luminilor” (Iacov 1:17) este mai mare decât înclinația noastră spre păcat. Numai prin El și prin Cuvântul Său putem fi biruitori.

Acesta este mesajul transmis de versetele pe care le vom studia săptămâna aceasta. Ispitele sunt reale, păcatul este real și lupta împotriva lui este reală. Dar și Dumnezeu este real, iar prin El putem fi mai mult decât biruitori asupra poftelor care abia așteaptă să se transforme în păcat și să ne doboare.

1. De ce este important faptul că Dumnezeu nu ispitește pe nimeni? Unde își are originea ispita? De ce ne este de folos să știm acest lucru, în lupta noastră cu păcatul? Iacov 1:13,14

Iacov arată în cuvinte cât se poate de clare că Dumnezeu nu este nici autorul răului și nici sursa ispitei. Răul în sine este sursa ispitei. Potrivit acestui pasaj, problema se găsește în *noi înșine, în interiorul nostru*. Acesta este motivul principal pentru care ne este atât de greu să ne opunem ei!

Înțelegem de aici că lupta împotriva păcatului începe la nivelul minții. Fie că admitem sau nu, adevărul este că noi singuri *alegem* să păcătuim și că nimeni nu ne poate forța să comitem păcatul (Romani 6:16-18). Dorințele, înclinațiile și tendințele păcătoase ne ademenesc. Iacov 1:14 descrie aceste imbolduri lăuntrice, apelând la imagini familiare din vânătoare și din pescuit: pofta ne atrage și ne momește, iar, când cedăm, suntem prinși în cârligul și în capcana ei.

2. Citește Efeseni 6:17, Psalmii 119:11 și Luca 4:8. Care este tema comună a acestor pasaje? Care este, potrivit lor, secretul biruinței asupra păcatului?

În epistola sa, Iacov face o distincție clară între ispită și păcat. A fi ispitit dinăuntru nu este păcat. Până și Isus a fost ispitit. Problema nu este ispita în sine, ci modul în care răspundem la ea. Faptul că avem o natură păcătoasă nu este în sine un păcat, dar este păcat să-i permitem acestei naturi păcătoase să ne controleze gândurile și să ne dicteze comportamentul. Aici ne vin în ajutor făgăduințele din Cuvântul lui Dumnezeu care ne oferă asigurarea biruinței. Nu trebuie decât să cerem împlinirea lor pentru noi și să ne prindem de ele prin credință!

Meditează asupra ideii că păcatul este întotdeauna alegerea noastră. (Dacă nu ar fi așa, am mai fi trași la răspundere pentru el?) Ce putem face zilnic, în mod concret, pentru a evita să luăm decizii greșite?

Obiectivele instructorului

La nivelul cunoștințelor: Membrii grupei să înțeleagă că nimeni nu este atât de rău, încât să fie fără nicio speranță înaintea lui Dumnezeu și că Domnul folosește „sabia” Cuvântului Său (Efeseni 6:17) pentru a oferi o cale de scăpare din păcat (1 Corinteni 10:13).

La nivelul sentimentelor: Să aprecieze și să cultive dragostea față de Dumnezeu și față de Cuvântul Său.

La nivel practic: Să ia decizia să aplice Cuvântul lui Dumnezeu în viața lor citindu-l, memorându-l și întrebându-l în lupta împotriva ispitei.

Studiul 3

SCHIȚA STUDIULUI

- I. **Cunoștințe: Speranța și puterea pe care ni le oferă Domnul Isus**
 - A. Ce deosebiri există între omul stăpânit de păcat și omul stăpânit de Hristos și de neprihănirea Lui?
 - B. Care este „sabia Duhului” și cum o putem întrebuința în lupta împotriva ispitei?
- II. **Sentimente: Aprecierea Cuvântului lui Dumnezeu și cultivarea dragostei pentru el**
 - A. De ce ne este mai ușor să petrecem o oră în fața televizorului sau a calculatorului decât să ne luăm o oră în care să studiem Biblia?
 - B. Cum putem cultiva dragostea pentru Cuvântul lui Dumnezeu în inimile noastre și în inimile altora?
- III. **Practic: Ascuțirea sabiei Duhului**
 - A. Dat fiind faptul că ispitele ne iau de cele mai multe ori pe neașteptate, cum ne putem pregăti să ne împotrivim lor oricând, în mod eficient?
 - B. Ce beneficii ne aduce timpul petrecut zilnic cu Dumnezeu și Cuvântul Său?

Rezumat: Dumnezeu ne pune la dispoziție tot ce avem nevoie ca să ieșim de sub stăpânirea păcatului. Cel mai puternic instrument pe care ni-l oferă este Cuvântul Său, numit și „sabia Duhului”. El ne îndeamnă

3. Recitește Iacov 1:13-15. Când se transformă ispita în păcat?

Pentru a descrie geneza păcatului, în acest pasaj sunt întrebuințate mai multe cuvinte grecești care au legătură cu procrearea. Când e hrănită, dorința rea „zămislește” sau „concepe” păcatul, cum este conceput copilul în pântecele mamei. Apoi, „păcatul, când este dezvoltat complet, dă naștere morții” (Iacov 1:15, traducerea literală a autorului). Aici este un paradox: un proces menit să dea viață aduce, de fapt, moartea (compară cu Romani 7:10-13). Aida cancerului, păcatul preia controlul și își consumă „gazda”. Știm cu toții ce înseamnă aceasta, întrucât toți am cunoscut ruina adusă de păcat. Inimile noastre sunt rele și singuri nu le putem schimba.

4. Experiența Evei este o ilustrare a luptei cu păcatul. Ce pași au condus-o la păcat? Geneza 3:1-6

La bază, păcatul începe cu neîncrederea în Dumnezeu. Satana a trezit în mintea Evei îndoieli cu privire la caracterul lui Dumnezeu (Geneza 3:1-5), apelând la aceeași metodă prin care a reușit să înșele o treime din îngeri (Apocalipsa 12:4,7-9). Apropierea Evei de pomul interzis nu a fost un păcat, dar faptul că a luat un fruct și a mușcat din el a fost. Mai mult, fapta ei păcătoasă a fost precedată de gânduri rele (Geneza 3:6). Ea și-a însușit sugestiile lui Satana.

Păcatul începe întotdeauna la nivelul minții. Poate că, asemenea Evei, cugetăm la presupusele „avantaje” ale faptei rele, ne lăsăm în voia imaginației și a simțămintelor și, la scurt timp, mușcăm momeala și cădem în păcat. Când ne dezmeticim, ne întrebăm cum am putut să facem un lucru atât de cumplit. Răspunsul nu este greu de găsit: noi am ales să-l facem; nimeni nu ne-a obligat să săvârșim un păcat.

„Prin rugăciune fierbinte și prin credință vie, noi ne putem împotrivi asalturilor lui Satana și ne putem păstra inimile nepătate de stricăciune.

Nici cea mai puternică ispită nu este o scuză pentru păcat. Oricât de mare este presiunea exercitată asupra sufletului, fărădelegea este fapta noastră. Nu stă în puterea pământului sau a iadului să constrângă pe cineva să păcătuiască. Voința trebuie să consimtă, inima trebuie să cedeze, altminteri pofta nu poate înăbuși rațiunea și nici nelegiuirea nu poate triumfa asupra neprihănirii.” – Ellen G. White, „Christian Privileges and Duties”, *Signs of the Times*, 4 octombrie 1883

să păstrăm această sabie mereu ascuțită și să o ținem mereu la îndemână ca să nu păcătuim împotriva Sa (Psalmii 119:11).

PAȘII ÎNVĂȚĂRII

1. MOTIVARE!

Pasajul central: Iacov 1:21,22

Ideea centrală pentru creștere spirituală: Nu există om atât de rău, încât să nu mai fie pentru el nicio speranță. „Tatăl luminilor” este mai mare decât înclinația noastră spre rău și putem birui păcatul prin El și prin Cuvântul Său *sădit* în noi.

Mulți oameni au sentimentul că sunt fără speranță, se simt neajutorati ca niște marionete în spectacolul crud al vieții. Uneori chiar și creștinii cad în disperare când observă că viața lor spirituală stagnează și când sunt copleșiți de valurile ispitei. Vestea bună este că Dumnezeuul nostru nu ne lasă să ne înecăm în marea păcatului. El ne-a pus la dispoziție bărci de salvare. Nu trebuie decât să vrem să urcăm în ele. În acest studiu, îndreaptă atenția membrilor grupei spre sursa de putere a făgăduințelor lui Dumnezeu. Încurajează-i să sădească aceste făgăduințe în inimile lor ca să poată obține biruința asupra ispitelor care îi asaltează.

Ilustrație introductivă: O monedă de cinci cenți pentru un verset – aceasta a fost înțelegerea făcută de mama lui Barry cu el și cu fratele lui. Cu fiecare verset biblic memorat, erau cu cinci cenți mai aproape de ținta de a-și cumpăra un baton mare de ciocolată sau o pungă de caramelle cu lapte. Și, ca să-și atingă ținta mai repede, băieții ajunseseră să caute cele mai scurte texte din Biblie! Într-o bună zi însă, memorarea Scripturii a devenit mai mult decât o metodă de a face rost de ceva dulce.

„Când aveam treisprezece ani – ne povestește Barry – am memorat Proverbele 1:10, «Fiule, dacă niște păcătoși vor să te amăgească, nu te lăsa câștigat de ei!». Chiar în ziua aceea, doi tineri din cartierul nostru mi-au cerut să-i ajut să se răzbune pe cineva. Am simțit forța textului din Proverbele 1:10 reverberând în ungherele ființei mele și, în puterea lui, am refuzat să merg cu ei.

Citește Iacov 1:16,17. Păcatul dă naștere morții, dar Dumnezeu este sursa vieții. El este „Tatăl luminilor” (Iacov 1:17), expresie care ne trimite cu gândul la crearea lumii (Geneza 1:14-18). El ne oferă darul unei vieți noi, cel mai mare dintre toate darurile pe care le putem primi „de sus” (compară Iacov 1:17 cu Ioan 3:3).

Asemenea apostolului Pavel, care consideră că mântuirea este rodul harului divin (Romani 3:23,24; Efeseni 2:8; 2 Timotei 1:9), Iacov spune, în versetele 17 și 18, că mântuirea (sau nașterea la o viață nouă) este un dar și un rod al planului și al voinței lui Dumnezeu pentru noi: „El, de bunăvoia Lui, ne-a născut prin Cuvântul adevărului”. Aceasta înseamnă că El vrea să ne mântuiască și că a fost dorința Lui, încă înainte ca noi să venim la existență, să avem mântuirea și o viață nouă în El acum și pentru totdeauna.

5. Ce asemănări există între explicația nașterii din nou pe care o dă Iacov și cea dată de Petru și de Pavel? Tit 3:5-7; 1 Petru 1:23.

Isus, Pavel, Petru și Iacov asociază mântuirea cu nașterea din nou. Scopul principal al planului de răscumpărare este refacerea relației omului păcătos cu Dumnezeu. Prăpastia produsă de păcat între cer și pământ era atât de mare, încât omul singur nu o putea traversa. Numai Isus, Cuvântul lui Dumnezeu în trup omenesc, a putut reface legătura. Cuvântul inspirat (2 Timotei 3:16) are capacitatea unică de a le insufla viață spirituală celor care primesc darul cu inima deschisă.

Într-un cuvânt, „Tatăl luminilor” ne iubește atât de mult, încât, deși nu merităm nimic, ne dăruiește tot ce este bun și desăvârșit și, mai presus de toate, ni-L oferă pe Domnul Isus, Fiul Său Preaiubit, și ne oferă nașterea din nou.

Ce daruri ai primit de sus, de la Tatăl luminilor? De ce este important să te gândești la ele? Ce se întâmplă când nu le rememorăm?

Ei nu numai că s-au răzbunat pe acea persoană, ci au ucis-o – continuă Barry. Incidentul în care au fost implicați a fost relatat la știrile de seară, iar finalul a fost condamnarea la închisoare pe viață. Unul dintre ei, chiar acela care mi-a cerut să merg cu ei, a spus: «Dar nu eu l-am omorât, ci celălalt care a fost cu mine.» Vorbele acestea însă nu au mai contat; amândoi au fost condamnați la închisoare pe viață. Aceasta înseamnă că dacă m-aș fi dus cu ei, chiar dacă m-aș fi ridicat să citez Scriptura, aș fi primit aceeași condamnare.” (Barry Black este capelanul Senatului Statelor Unite ale Americii)

De discutat: Ce s-ar fi întâmplat dacă Barry Black nu ar fi memorat Scriptura sau dacă ar fi ignorat-o în ziua în care tinerii aceia i-au cerut să-i ajute să se răzbune pe cineva? Cum ar arăta viața lui astăzi? Ți s-a întâmplat vreodată să citești un verset din Biblie și să-ți fie util chiar în ziua în care l-ai citit?

2. APROFUNDAREA STUDIULUI

Comentariu biblic

I. Secretul biruinței asupra păcatului

(Revezi împreună cu grupa Iacov 1:13-16.)

În Iacov 1:14,15, citim că dorințele rele duc la ispită, că nutrirea acestor dorințe duce la păcat și că, în final, păcătuirea repetată duce la moarte. Inima firească încearcă să găsească o cale prin care să continue să păcătuiască și prin care să fie totuși mântuită. Dar Dumnezeu spune: „Inima este nespus de înșelătoare și de deznădăjduit de rea; cine poate s-o cunoască?” (Ieremia 17:9) și „Nu vă înșelați” (Iacov 1:16). Din fericire, Iacov adaugă după acest tablou sumbru o veste bună: că ne putem naște din nou prin „Cuvântul adevărului” (versetele 17, 18). Acesta este cel mai bun dintre toate darurile care vin de sus! La fel cum s-a întâmplat la crearea lumii (Psalmii 33:6,9), nașterea din nou are loc prin intermediul Cuvântului lui Dumnezeu (compară cu Romani 10:17; 2 Corinteni 4:6). Cuvântul inspirat (literal, cuvântul „suflat” de Dumnezeu – 2 Timotei 3:16) are capacitatea unică de a le da celor dornici viață spirituală. Biblia este adevărul revelat de Dumnezeu. Isus a spus: „Sfințește-i prin adevărul Tău: Cuvântul Tău este adevărul” (Ioan 17:17). Satana vrea să întrerupă legătura noastră cu Cerul, determinându-ne să punem la îndoială Biblia și să complicăm învățăturile ei, cum a procedat cu Eva în Grădina Edenului (Geneza 3:1-6).

6. Citește Iacov 1:19,20. Ce sfat ne dă Iacov aici?

Studiul 3

Cuvântul lui Dumnezeu este puternic. Dar și cuvintele oamenilor sunt puternice. De câte ori nu am rostit cuvinte pe care ne-am fi dorit mai târziu să le putem retrage? Din nefericire, simplul fapt că devenim conștienți de pagubele pe care le pot produce cuvintele, și mai ales cele spuse la mânie, nu ne ajută prea mult să fim stăpâni pe noi înșine. Nu ne putem schimba aplicând soluții omenești. Secretul este să ascultăm mai mult de glasul lui Dumnezeu și să îi permitem să lucreze în noi.

„Când orice alt glas amuțește și când așteptăm în liniște înaintea Lui, tăcerea sufletului face să se audă mai clar glasul lui Dumnezeu. El ne îndeamnă: «Opriti-vă și să știți că Eu sunt Dumnezeu.»” – Ellen G. White, *Divina vindecare*, p. 58

Dimpotrivă, când nu-L mai ascultăm pe Dumnezeu și nu ne mai ascultăm unii pe alții, încep să apară probleme. Se ivesc conflicte în familie, la locul de muncă și în biserică. Începem să vorbim mult și să ne mâniem. La fel ca pofta lăuntrică nestăpânită din Iacov 1:14,15, această comunicare defectuoasă nu are cum „să lucreze” sau să producă neprihănirea lui Dumnezeu.

De aceea, Iacov pune în contrast neprihănirea lui Dumnezeu cu mânia omului. Când ne bizuim pe orice emană din firea noastră păcătoasă, puterea creatoare a Cuvântului lui Dumnezeu este blocată și începem să rostim cuvinte inutile sau chiar vătămătoare. Nu ne mai miră atunci faptul că, imediat după ce vorbește despre „Tatăl luminilor” și despre „Cuvântul adevărului”, Iacov ne îndeamnă să avem grijă ce vorbim!

7. Ce ne spun următoarele pasaje biblice despre cuvinte? Proverbele 15:1; Isaia 50:4; Efeseni 4:29; 5:4; Coloseni 4:6.

Care a fost ultima ocazie în care cineva te-a rănit profund prin cuvintele pe care ți le-a spus? Tulburarea pe care ți-a produs-o îți arată ce putere au cuvintele și cât de mult te pot influența în bine sau în rău. Ce poți face pentru a-ți controla vorbirea? De ce este atât de important să gândești înainte de a rosti o vorbă?

De discutat: Cere-le membrilor grupei să se gândească la experiența lor și să-și pună următoarele întrebări:

În lupta cu păcatul, în ce situații te-ai simțit slab? Dar puternic? Ce anume a făcut diferența?”

Cât timp petreci efectiv cu studiul Bibliei? Cât timp petreci la televizor sau la calculator? Ce efect are acest lucru asupra luptei tale cu ispita?

Citește din *Mărturii*, vol. 5, p. 467-476. „Numai Hristos poate face o rugăciune eficientă pentru noi. El poate să-l reducă la tăcere pe pârâș cu argumente întemeiate pe meritele Sale, și nu pe ale noastre. (...) Niciun păcat nu poate fi tolerat în aceia care vor umbla împreună cu Hristos îmbrăcați în alb. Hainele murdare trebuie îndepărtate, iar haina neprihănirii lui Hristos trebuie așezată pe umerii noștri. Prin pocăință și credință, suntem făcuți în stare să ascultăm de toate poruncile lui Dumnezeu și suntem găsiți fără vină înaintea Lui.” – Ellen G. White, *Mărturii*, vol. 5, p. 472

Întrebări suplimentare

Care este mai exact haina neprihănirii lui Hristos amintită în citatul de mai sus?

În lumina acestor comentarii și a versetului din Matei 24:14, ce rol are mărturia ta personală în încheierea lucrării de răspândire a Evangheliei?

3. APLICAȚIA PENTRU NOI

Când dăm singuri piept cu ispitele, suntem într-adevăr complet neputincioși. Însă Dumnezeu nu ne lasă singuri. El ne-a înarmat pentru luptă, dându-ne „sabia Duhului, care este Cuvântul lui Dumnezeu” (Efeseni 6:17). Subliniază importanța aplicării acestei lecții la viața noastră.

Activitate: De cele mai multe ori ispita nu este însoțită de un avertisment scris, ci vine pe neașteptate și nu ne mai lasă timp de gândire. De aceea, memorarea Scripturii se poate dovedi un instrument puternic de alungare a ispitei lui Satana deoarece ne oferă un răspuns imediat. „Strâng Cuvântul Tău în inima mea, ca să nu păcătuiesc împotriva Ta!” scria psalmistul în Psalmii 119:11.

8. Citește Iacov 1:21. Ce poate face Cuvântul, potrivit acestui text?

Textul acesta este concluzia la tot ce s-a spus până aici despre credință și despre mântuire. El constituie un apel la debarasarea de orice necurăție și la separarea de orice răutate. Porunca de a ne lepăda (sau de „a ne lăsa”, „a ne dezbrăca”) de orice lucru rău apare de mai multe ori în Noul Testament (Romani 13:12; Efeseni 4:22,25; Coloseni 3:8; Evrei 12:1; 1 Petru 2:1). Se poate referi și la „dezbrăcare” și este, în fond, un îndemn de a ne desprinde de orice obicei rău care nu are ce căuta în viața urmașului lui Hristos, de a da deoparte „hainele mânjite” ale păcatului (vezi Isaia 64:6). Iacov pune în contrast hainele ponosite ale săracului cu haina strălucitoare a bogatului (Iacov 2:2), deplângând, asemenea Domnului Isus, tendința omului de a se preocupa foarte mult de aspectul exterior, când Dumnezeu este interesat mai presus de toate de starea inimii noastre.

În traducerea greacă a Vechiului Testament, cuvântul folosit aici pentru hainele săracului, *ryparos*, apare într-un singur pasaj: Zaharia 3:3,4. Iosua, marele-preot, stă înaintea Domnului, ca reprezentant al lui Israel, îmbrăcat în haine murdare. Dumnezeu îi dă jos aceste haine și îl îmbracă în haine curate, de sărbătoare, un simbol al iertării și al curățirii poporului.

Scena aceasta este foarte diferită de imaginea creștină obișnuită, în care Domnul Isus este înfățișat cum așază haina albă imaculată peste hainele zdrențuite și înnegrite ale păcătosului. Cine procedează așa în viața de zi cu zi? Nimeni nu îmbracă o haină curată peste una murdară! În Zaharia, îmbrăcarea hainei de sărbătoare este precedată de aruncarea hainelor murdare. Aceasta nu înseamnă că trebuie să fim fără păcat înainte de a putea să fim îmbrăcați în neprihănirea Domnului Hristos. Dacă aceasta ar fi o condiție, atunci cine ar mai putea fi mântuit? Dar aceasta nu înseamnă că, dacă păcătuim după ce L-am primit pe Isus, ne pierdem mântuirea. Imaginea dezbrăcării de haina murdară și a îmbrăcării în haina curată de sărbătoare ne transmite ideea că avem nevoie să ne predăm lui Dumnezeu cu totul, alegând să murim zilnic față de vechile noastre căi păcătoase, și să-I permitem să ne refacă după chipul Său. Abia atunci vom fi îmbrăcați complet în haina neprihănirii lui Hristos.

Recitește Iacov 1:21. Cât de dornic ești să aplici în viața ta aceste sfaturi inspirate? Cum este „sădit” în noi Cuvântul lui Dumnezeu?

Unii reușesc să memoreze Scriptura destul de ușor; pentru alții, lucrul acesta este dificil. Există mai multe modalități excelente de memorare a Scripturii, însă metoda de bază este să reproduci din memorie versetul dorit cu voce tare sau în scris. Cu cât îl repeți mai des, fie oral, fie în scris, cu atât ți se va imprima mai bine în minte. Există persoane care au reușit să memoreze astfel capitole întregi și chiar cărți întregi ale Bibliei! (Pentru cei care vor să memoreze Biblia în engleză există aplicația gratuită pentru Android: Scripture Typer, vezi <http://scripturetyper.com>.)

4. SĂ TRECEM LA ACȚIUNE!

La această secțiune, membrii grupei au ocazia de a-și pune la lucru creativitatea. Modalitățile de realizare a acestei activități sunt aproape nelimitate (de la realizarea albumului pe computer și până la realizarea clasică manuală). De asemenea, participanții pot fi de toate vârstele. Încurajează-i pe membrii grupei să realizeze un album personal și unul pe care să-l ofere cadou!

Activitate: Creează un album al făgăduințelor personale. Notează în el pasaje din Scriptură care au o semnificație specială pentru tine și care te ajută să te împotrivești ispitei. Pune-ți la lucru creativitatea pentru a-l face cât mai frumos posibil, folosind imagini, fotografii etc. De asemenea, poți crea un album pentru o persoană care știi că trece printr-o perioadă dificilă. Poți realiza albumul împreună cu un membru al familiei sau împreună cu un grup de prieteni. Fie că îl realizezi pe computer sau manual, depune eforturi speciale pentru a crea un album care să fie pentru tine și pentru alții o bună resursă la care să apelezi iar și iar.

Ca activitate alternativă, poți sublinia în Biblie făgăduințele care îți inspiră speranță și curaj. Păstrează-o la îndemână ca să-și întărești credința în timpul ispitei sau oferă-o în dar unei persoane care trece prin necazuri.

Dacă nu dispui de materialele necesare pentru realizarea unui album sau nu ai o Biblie pe care să o poți oferi, adună făgăduințe și scrie-le frumos pe o foaie pe care să păstrezi în Biblie sau să o oferi cuiva care este descurajat. Încearcă să pui un verset biblic favorit pe muzică. Sau învață un verset biblic pus deja pe muzică. Roagă-te pentru o ocazie în care să împărtășești cu alții ceea ce ai compus sau ai învățat.

Citește despre păcat și despre puterea de a ne schimba în capitolul „Pocăința”, din *Calea către Hristos* de Ellen G. White, p. 23-36, și enumeră ideile principale.

„Planul de răscumpărare urmărește recuperarea noastră completă de sub puterea lui Satana. Întotdeauna Hristos separă de păcat sufletul zdrobit. El a venit ca să nimicească lucrările Diavolului și a luat măsuri ca Duhul Sfânt să fie împărtășit fiecărui suflet căit, ca să îl ferească de păcătuire.” – Ellen G. White, *Hristos, Lumina lumii*, p. 311

„Dacă L-ai primit pe Hristos ca Mântuitor personal, trebuie să te ierți pe tine însuși și să încerci să-i ajuți pe alții. Vorbește despre dragostea lui Hristos, vorbește despre bunătatea Sa. Împlinește orice îndatorire care se ivește. Poartă pe inima ta povara sufletelor și caută, pe orice cale care ține de tine, să-i salvezi pe cei pierduți. Pe măsură ce primești Spiritul lui Hristos – Spiritul iubirii neegoiste și al trudei pentru alții – vei crește și vei aduce rod. Virtuțile Duhului se vor părgui în caracterul tău. Credința ta se va mări, convingerea ta se va adânci, dragostea ta va ajunge la desăvârșire. Vei reflecta din ce în ce mai mult asemănarea cu Hristos în tot ce este curat, nobil și plăcut.” – Ellen G. White, *Parabolele Domnului Hristos*, p. 67, 68

Întrebări pentru discuție

1. Cugetă la influența extraordinară pe care o au cuvintele. De ce au ele atâta putere? Cum ajung oamenii să manipuleze cuvintele? De ce uneori modul cum exprimăm o idee contează cel puțin la fel de mult ca ideea în sine?
2. Care este cel mai mare dintre darurile pe care le-ai primit „de sus”? De ce?
3. Recitește Iacov 1:12-21. Care este ideea principală a acestui pasaj? Ce făgăduințe poți găsi aici?
4. Pofta dă naștere păcatului, iar păcatul dă naștere morții. Noi știm aceste lucruri și totuși nu avem parte de biruința care ne-a fost promisă. De ce? Cum obișnuim să ne justificăm păcatul? De ce este periculos să îl justificăm?
5. Recitește ultimul paragraf din Ellen White, citat mai sus. Ce sfat se găsește aici, în special pentru cei nestatornici în credință?

3. Speranța lui Heidy (2)

Heidy a înțeles că numai Dumnezeu o putea elibera pe verișoara ei din puterea Diavolului și a îndemnat-o să meargă la biserică și să-L caute pe Dumnezeu. Deși amenințată de spirite, Mirella a acceptat.

Când au ajuns la biserică, demonii care o stăpâneau nu i-au lăsat să o ducă înăuntru. Fata a leșinat și, când au încercat să o ducă pe brațe, au simțit cum sunt împinși cu forță înapoi. În acest timp, credincioșii se rugau, iar diaconii încercau să-i ajute pe membrii familiei să intre. În final, au reușit. Au așezat-o pe Mirella pe podea, în biroul pastorului.

Pastorul le-a spus părinților fetei: „Eu nu am nicio putere împotriva Diavolului și a spiritelor lui. Dar Îl pot invoca pe Acela care a înfrânt păcatul și pe Diavol, Îl pot chema în ajutor pe Hristos Isus, Domnul nostru.” I-a îndemnat să-și mărturisească păcatele și să cheme puterea lui Dumnezeu peste ei. Apoi a îngenuncheat lângă trupul țeapăn al fetei și s-a rugat. I-a invitat pe îngerii sfinți din cer să vină în ajutor în bătălia pentru sufletul ei, după care a poruncit cu voce tare: „Împreună cu oștirea îngerească de lângă mine și împreună cu Domnul Hristos, Marele Biruitor, îți poruncesc Satana, în Numele Domnului nostru Isus Hristos, să ieși din ea!”. Mirella a scos un urlat puternic și a început să vorbească, dar pastorul a repetat porunca: „În Numele Domnului, ieși din ea!”. Fata s-a liniștit și a rămas pe podea, inconștientă. Când a deschis ochii, s-a ridicat în picioare și a fugit în brațele unui membru al familiei, prinzându-se de gâtul lui înfricoșată. Heidy i-a spus: „Acum ești în siguranță. Domnul Hristos te-a eliberat din ghearele lui Satana.”

Fetele s-au bucurat nespuse de pacea găsită și s-au pregătit pentru botez. Dar, cu o zi înainte, Mirella a început să spună ceva ciudat: „Îl urăsc pe pastorul Juan! Îl urăsc.” Duhul rău încerca să o ia iarăși în stăpânire. Întrebat de ce îl ura pe pastor, spiritul a răspuns: „Măine mă va sili să părăsesc acest trup și nu am unde să mă duc! Le voi ucide pe Heidy și pe Mirella înainte de botez.” Și spiritul a forțat-o pe Mirella să ia un cuțit și să-și taie venele. În timp ce câțiva căutau să-i ia cuțitul, ceilalți se rugau. Până la urmă, în Numele lui Isus, Diavolul a plecat.

„Nu ieșiți nicicând de sub ocrotirea oferită de Domnul Isus!” spune Heidy. „Numai El vă poate scăpa din strânsoarea lui Satana.”

Juan Caicedo Soli, cel care a relatat experiența, este pastor în Cali, Columbia.